

Ocena
dorobku naukowego i rozprawy habilitacyjnej
doktora nauk medycznych
Henryka Mariana Koziary
adiunkta w Klinice Nowotworów Ośrodkowego Układu Nerwowego Centrum Onkologii
– Instytutu im. Marii Skłodowskiej Curie w Warszawie

Doktor nauk medycznych Henryk Marian Koziara urodził się 26 VIII 1963 r w Łodzi. Tym samym ukończył 56 lat. Egzamin maturalny złożył w III Liceum Ogólnokształcącym im. Tadeusza Kościuszki w Łodzi w 1982 roku. Następnie rozpoczął studia na Wydziale Farmacji Akademii Medycznej w Łodzi, które ukończył ze stopniem magistra w 1988r. Na podkreślenie zasługuje publikacja pracy naukowej na podstawie pracy magisterskiej w Toxicology Letters w 1989r . Następnie podjął studia na kierunku lekarskim Warszawskiej Akademii Medycznej, które ukończył z tytułem lekarza w 1994r. Zainteresowanie neurochirurgią zawiadło go do Oddziału Neurochirurgii Wojewódzkiego Szpitala Bródnowskiego kierowanego przez prof. Witolda Mazurowskiego gdzie pod opieką obecnego kierownika Kliniki prof. Mirosława Ząbka ukończył I (1997r) i II stopień (2000r) specjalizacji z neurochirurgii i neurotraumatologii. W ośrodku tym pracował do 2008r. Pracował i współtworzył szereg ośrodków neurochirurgicznych w Warszawie i okolicach zarówno dla dorosłych jak i dla dzieci. Głównym Jego zatrudnieniem pozostaje od 2004r Klinika Nowotworów OUN Centrum Onkologii, a w latach 2008-2017 pracował równolegle w Klinice Neurochirurgii Instytutu Psychiatrii i Neurologii. Wziął udział w 15 szkoleniach w tym w 14 międzynarodowych. Podkreślić należy udział w cyklu szkoleń Europejskiego Towarzystwa Neurochirurgów, których ukończenie stanowi rodzaj kontynentalnego patentu neurochirurgicznego.

Ocena dorobku naukowego

Zgodnie z przedstawioną dokumentacją dorobek naukowy dr n.med. Henryka Koziary obejmuje 167 pozycji . 48 pozycji stanowią opublikowane prace naukowe, a 119 to komunikaty zjazdowe z czego aż 74 przedstawione na konferencjach zagranicznych. . Skumulowany IF wynosi 33,161, a punktacja MNiSW 462,5. Prace oryginalne w liczbie 17 osiągnęły łącznie 27,143 IF a dorobek ten uzupełnia 7 prac bez IF. Prace kazuistyczne w liczbie trzech osiągnęły w sumie 4,941 IF, a tą część dorobku uzupełnia 6 prac kazuistycznych bez IF. Ponadto habilitant opublikował 1 impaktowaną pracę pogładową, 8 innych prac pogładowych oraz 2 rozdziały w podręcznikach krajowych.

Prace ze współczynnikiem oddziaływania ukazały się m.in. w European Journal of Nuclear Medical Molecular Imaging (IF 7,7), Clinical Neurophysiology (IF 3.614), Stereotactic Functional Neurosurgery(IF 1,477), Parkinsonism and Related Disorders (IF 3,972) czy Archive of Medical Sciences (IF 1,067).

Prace habilitanta były cytowane 150 razy, a Jego index H wynosi 7. W momencie sporządzania recenzji wg. Scopus prace habilitanta cytowano 218 razy, a Jego index H wynosił 9.

Pierwsza praca habilitanta ukazała się w 1989r w Toxicology Letters, czasopiśmie o IF 0,760 (obecnie 3,44). Świadczy to o wysokim poziomie pracy magisterskiej habilitanta, która była podstawą tej publikacji, tym bardziej, że w owych czasach publikacja pracy wywodzącej się z kraju tzw. „demokracji ludowej” w piśmiennictwie światowym nie była wcale łatwa.

W bogatym dorobku naukowym habilitanta można wyróżnić trzy główne problemy: neurochirurgię czynnościową w leczeniu schorzeń m.in. układu pozapiramidowego, operacje neuroonkologiczne w wybudzeniu z mapowaniem czynności kory, oraz miejscową radioterapię guzów mózgu. Każdy z tych obszarów habilitant łączy harmonijnie z własnym rozległym doświadczeniem jako operator mając w każdej z tych dziedzin własne wybitne doświadczenie chirurgiczne .

Habilitant jest w Polsce jednym z pionierów nowoczesnych operacji neuroonkologicznych w wybudzeniu, połączonych z mapowaniem mózgu. W tym celu stworzył w obrębie kliniki interdyscyplinarny zespół pozwalający na rutynowe wykonywanie takich zabiegów. Muszą być one poprzedzone drobiazgową analizą neuropsychologiczną i obrazową każdego przypadku. Pokłosem tych działań są prace poświęcone stymulacji kory

ruchowej oraz oceny lokalizacji ośrodków mowy w czynnościowym rezonansie magnetycznym.

W zakresie leczenia stereotaktycznego i głębokiej stymulacji mózgu dorobek habilitanta obejmuje całe spektrum zagadnień takich jak choroba Parkinsona, drżenie samoistne, dystonia, w ok. 30 publikacjach, w których analizowane są zagadnienia techniki operacyjnej, wyniki leczenia i jakość życia operowanych chorych. ,

Habilitant brał udział jako wykonawca w 8 projektach i grantach naukowych krajowych i międzynarodowych

Oceniając całość dorobku dr n.med. Henryka Koziary należy podkreślić jego wysoką wartość bibliometryczną i bardzo duże znaczenie merytoryczne. Habilitant zajmuje się zagadnieniami neurochirurgii czynnościowej, dziedziny bardzo trudnej i uprawianej przez niewielu, a jednocześnie dotyczącej ogromnej rzeszy chorych. Prace habilitanta mają istotne znaczenie dla optymalizacji neurochirurgii czynnościowej i w wielu przypadkach otwierają nowe horyzonty badawcze. Dlatego też dorobek habilitanta oceniam wysoko i uważam, że stanowi on jak najbardziej uzasadnioną podstawę dla przewodu habilitacyjnego.

Ocena rozprawy habilitacyjnej

Przedstawiona do oceny rozprawa habilitacyjna to osiągnięcie naukowe w postaci cyklu trzech prac naukowych, poświęconych alfaterapii glejaków. Habilitant zmierzył się tu z jednym z najtrudniejszych w neurochirurgii problemów jakim jest poprawa wyników leczenia glejaków złośliwych. Od początku istnienia neurochirurgii jako oddzielnej specjalności rozpoznanie glejaka wielopostaciowego – najbardziej inwazyjnej formy glejaków złośliwych stanowi wyrok śmierci z kilku – kilkunastomiesięcznym odroczeniem. Każdy neurochirurg w tym recenzent zetknął się w swoim życiu zawodowym z dojmującym poczuciem bezsilności jakie towarzyszy leczeniu każdego niemal przypadku glejaka wielopostaciowego w cyklu : operacja , radio-chemoterapia, wznowa, reoperacja, zgon. Dlatego tak ważne są osiągnięte przez habilitanta wyniki wyraźnie poprawiające długość przeżycia badanej grupy chorych przy zadowalającym komforcie przeżycia. Osiągnięcie habilitanta ma charakter kompleksowego rozwiązania problemu wznowy po operacji glejaka złośliwego. Źródło cząstek alfa podawano do portu, którego cewnik wprowadzony był do łoży poresekcyjnej. Chory przechodził 4 sesje alfaterapii co 2 miesiące. Jest oczywiste, że taki program badawczy realizowany jest zespołowo. Jednak z punktu widzenia jednorodności badanej grupy fakt, że jedna osoba (habilitant) planowała badanie, kwalifikowała chorych, operowała ich, i prowadziła dalej alfaterapię oraz postępowanie pooperacyjne włącznie z leczeniem

ewentualnych powikłań stanowi o unikalności i wiarygodności przeprowadzonych badań. Chirurgia słabo poddaje się randomizacji, a przy wprowadzaniu nowej metody leczenia dobrze jest wyeliminować zmienność czynnika ludzkiego jakim jest wielość operatorów i lekarzy prowadzących. Jednocześnie zdawać sobie trzeba sprawę, że zorganizowanie takiego programu badawczego w neurochirurgii zależy tak naprawdę od woli, zaangażowania i doświadczenia operatora.

Z bibliometrycznego punktu widzenia osiągnięcie habilitacyjne ma bardzo wysoką wartość. Trzy prace opublikowane w prestiżowych czasopismach osiągnęły łącznie 16,654 IF i 110 pkt MNiSW. Jedna z tych prac opublikowana w 2018 r na dzień recenzji osiągnęła już 10 cytowań.

Dlatego też uważam, że mimo iż habilitant nie jest pierwszym autorem prac wchodzących w skład osiągnięcia habilitacyjnego to bez jego decydującego wkładu, koncepcyjnego, lekarskiego i organizacyjnego omawiany cykl unikalnych prac nigdy nie ujrzałby światła dziennego. Tym samym uważam, że decydująca rola habilitanta w urzeczywistnieniu omawianego osiągnięcia naukowego stanowi zasadną podstawę do nadania kandydatowi stopnia naukowego.

Działalność dydaktyczna

Działalność dydaktyczna dr n. med. Henryka Koziary jest ukierunkowana na szkolenie podyplomowe- specjalistyczne. Był wielokrotnym wykładowcą na kursach specjalizacyjnych CMKP dla neurochirurgów, anestezjologów, chirurgów ogólnych i radiologów. Jest szeroko znany jako specjalista w zakresie neurochirurgii czynnościowej i neuroonkologii i w tej dziedzinie szkolił indywidualnie wielu stażystów klinik, w których pracował. Trzykrotnie pełnił funkcje promotora pomocniczego prac magisterskich w tym jednej zakończonej publikacją.

Działalność kliniczna i organizacyjna.

Jak już wspominałem wcześniej habilitant jest niezwykle doświadczonym neurochirurgiem, który wykonał wiele tysięcy operacji, a z racji unikalnych doświadczeń jakie zgromadził w zakresie neurochirurgii czynnościowej i neuroonkologii jest niekwestionowanym autorytetem w tych dziedzinach. Ma też doświadczenie praktyczne w neurochirurgii dziecięcej, co nie jest częste u neurochirurgów zajmujących się głównie chorymi dorosłymi.

Ważne są Jego umiejętności i osiągnięcia organizacyjne w zakresie tworzenia zespołów naukowych o czym wspomniałem wcześniej, jak też organizacji jednostek służby zdrowia czego przykładem jest Pododdział Neurotraumatologii w Szpitalu Dzieciątka Jezus, czy Oddział Neurochirurgii w Szpitalu Zachodnim.

Dotychczasowe osiągnięcia na polu organizacyjnym i klinicznym predysponują dr n.med. Henryka Koziarę do kierowania zespołami lekarskimi tak aby Jego unikalna wiedza i umiejętności mogły służyć chorym, a jednocześnie szerokiemu gronu szkolących się lekarzy.

Ocena końcowa

Sylwetkę dr n. med. Henryka Koziary oceniam bardzo pozytywnie. Jego osiągnięcia naukowe są merytorycznie bardzo istotne o czym świadczy całość dorobku, a w szczególności osiągnięcie naukowe pełniące rolę rozprawy habilitacyjnej. Jest On doświadczonym dydaktykiem, organizatorem zespołów ludzkich i wybitnym neurochirurgiem. Połączenie tych tak różnych obszarów w życiu lekarza praktyka jest bardzo trudne, ale jak tego dowodzą osiągnięcia habilitanta możliwe. Wszystko to upoważnia mnie do postawienia wniosku o dopuszczenie dr n. med. Henryka Mariana Koziary do dalszych etapów przewodu habilitacyjnego.

KIEROWNIK
Zakładu Anatomii Prawidłowej i Klinicznej C.B.
Prof. dr hab. med. Bogdan Cizek